

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobkyně: MONTE GROUP s.r.o., IČ: 28549970
se sídlem Kališnická 2889/16, Praha 3 – Žižkov
zastoupená Mgr. Petrem Kuchařem, advokátem
sídlem Na Pankráci 30a/404, Praha 4

proti

žalovanému: Odvolací finanční ředitelství
sídlem Masarykova 427/31, Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2020, č. j. 17977/20/5300-22441-708656

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Odůvodnění

I. Předmět sporu

1. Finanční úřad pro hlavní město Prahu dne 3. 4. 2019 vydal:
 - dodatečný platební výměr na DP č. j. 2860021/19/2003-525211-109100,
 - dodatečný platební výměr na DP č. j. 2860462/19/2003-525211-109100,
 - dodatečný platební výměr na DP č. j. 2863268/19/2003-525211-109100,
 - dodatečný platební výměr na DP č. j. 2866382/19/2003-525211-109100,
 - dodatečný platební výměr na DP č. j. 2866864/19/2003-525211-109100,
 - dodatečný platební výměr na DP č. j. 2867611/19/2003-525211-109100,
 - dodatečný platební výměr na DP č. j. 2868061/19/2003-525211-109100,
 - dodatečný platební výměr na DP č. j. 2868643/19/2003-525211-109100.
2. Na základě těchto platebních výměrů byla žalobkyni doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období leden a únor 2016, duben až září 2016 v celkové výši 3.423.882 Kč a penále ve výši 789.865 Kč.

II. Napadené rozhodnutí

3. Žalovaný vymezil, že spornou otázkou je, zda žalobkyně v předmětných zdaňovacích obdobích prokázala nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění od dodavatelů JAKA MB a JAKATE TRADE v předmětných zdaňovacích obdobích. Shrnl dále právní, tj. zákonná a judikatorní východiska věci.
4. Poté vymezil, že ke společnosti žalobkyně bylo při protokolu o ústním jednání č. j. 1136138/17/2914-60562-701780 dne 1. 6. 2017 (zahájení daňové kontroly na DPH) zástupcem žalobkyně sděleno, že se zabývá převážně dodáváním zaměstnanců (tzv. agenturní formou) na pomocné práce v pekařské nebo masné výrobě, jako pomoc při vybalování, třídění odpadu, nebo jako úklid pro odběratele Globus ČR, v.o.s., DIČ: CZ63473291 (dále jen „Globus“) či třídění šrotu pro KOVOŠROT GROUP CZ s.r.o., DIČ: CZ28674286 (dále jen „KOVOŠROT“). Pokud však žalobkyně nezvládá požadované služby provést svými zaměstnanci, najímá dodavatele jako JAKA MB a JAKATE TRADE.
5. Žalovaný shrnul, že žalobkyni nebyl uznán nárok na odpočet daně ve zdaňovacím období měsíců leden až únor roku 2016 z přijatých zdanitelných plnění dle daňových dokladů od dodavatele JAKA MB, dále ve zdaňovacím období měsíců duben až září roku 2016 z přijatých zdanitelných plnění dle daňových dokladů od dodavatele JAKATE TRADE, především proto, že žalobkyně neprokázala, že jí tvrzený nárok na odpočet daně byl uplatněn v souladu s ustanovení § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Žalobkyně neprokázala faktické přijetí předmětu plnění, jimiž dle některých daňových dokladů byly koordinační služby, obchodní zastoupení, podpora a vedení společnosti, úklidové a pomocné práce, zajištění provozu, praní, práce na provozovně Kladno.
6. Žalobkyně k prokázání uplatněného nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění od dodavatelů JAKA MB a JAKATE TRADE při zahájení daňové kontroly tj. dne

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

1. 6. 2017 předložila daňové doklady přijaté za nákup předmětných blíže nespecifikovaných plnění, smlouvy o dílo a smlouvy o spolupráci, bankovní výpisy.
7. Dále žalovaný shrnul zjištěné skutečnosti o těchto dodavatelích žalobkyně. JAKA MB sídlí na adrese Novákových 970/41 v Praze 8, jež je dle katastru nemovitostí adresou bytového domu, kde je registrováno dalších 279 korporací. Společnost JAKA MB vznikla ke dni 8. 10. 2010 a mimo roku zaregistrování si nesplnila svoji zákonnou povinnost a nezveřejnila v obchodním rejstříku žádnou účetní závěrku. V předmětném období byl jediným jednatelem X. Předmětem podnikání byla do 5. 2. 2020 výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, mezi které patřily činnosti jako zprostředkování obchodu a služeb, velkoobchod a maloobchod, realitní činnost, přípravné a dokončovací stavební práce, poradenská a konzultační činnost atd. Společnost JAKA MB byla v období od 1. 6. 2012 do 24. 9. 2018 registrována k DPH. K datu 3. 11. 2015 byla zveřejněna informace o nespolehlivém plátcí, v současné době je společnost JAKA MB vedena prvostupňovým správcem daně jako nespolehlivá osoba. Ze svědeckého protokolu č. j. 253915/18/2914-60562-701322 ze dne 20. 02. 2018 (jako svědek vypovídal X) vyplynulo, že společnost JAKA MB zaměstnávala 4 pracovníky a 5 brigádníků. Dle databáze vozidel společnost JAKA MB provozovala nákladní vozidla Audi Q7 a Citroën Berlingo, dále osobní vozidla Hyundai Tucson, Renault Trafic a Mercedes-Benz. Dle výše uvedeného svědeckého protokolu měla společnost JAKA MB dále v majetku vozidlo Renault Cango (nepotvrzeno v databázi vozidel, pozn. odvolacího orgánu) a další vozidla jako Renault Trafic a Nissan byly pronajaty od třetích osob, avšak majících vztah k jednatelem společnosti X (rodiče, manželka).
8. JAKATE TRADE sídlí na adrese V domově 1699/18 v Praze 3, jež dle katastru nemovitostí je adresou bytového domu a ke dni 5. 5. 2020 bylo na této adrese registrováno dalších 135 korporací. Společnost JAKATE TRADE vznikla ke dni 6. 6. 2012. V předmětném období byl jediným jednatelem X (od 04. 04. 2016 do 03. 10. 2016), současným jednatelem je X, trvale bytem Ukrajina. Se změnou osoby ve funkci jednatele společnost za období od roku 2016 nezveřejnila v obchodním rejstříku žádnou účetní závěrku. Předmětem podnikání je výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Společnost JAKATE TRADE byla v období od 25. 12. 2015 do 20. 06. 2018 registrována k dani z přidané hodnoty. K datu 29. 4. 2017 byla zveřejněna informace o nespolehlivém plátcí, v současné době je společnost JAKATE TRADE vedena prvostupňovým správcem daně jako nespolehlivá osoba. Mimo jiné z poslední účetní závěrky zveřejněné společností JAKATE TRADE za zdaňovací období roku 2015 vyplynulo, že nevlastní žádný dlouhodobý majetek či nemovitosti a nemá žádné zaměstnance. Ze svědeckého protokolu č. j. 253915/18/2914-60562-701322 ze dne 20. 2. 2018 vyplynulo, že společnost JAKATE TRADE od společnosti JAKA MB převzala 1 pracovníka a 2 brigádníky. Dle databáze vozidel společnost JAKATE TRADE nevlastní ani nevlastnila žádná vozidla. Společnost JAKATE TRADE nemá vlastní webové stránky. U obchodní korporace JAKATE TRADE byly za zdaňovací období červen až září roku 2016 provedeny postupy k odstranění pochybností, kdy společnost na výzvy prvostupňového správce daně nereagovala, nepředložila žádné daňové doklady. Doměřená daň nebyla uhrazena. Společnost JAKATE TRADE tak se správcem daně nespolupracuje a neplní si své povinnosti vůči správci daně.
9. Žalovaný uvedl, že na základě uvedených skutečností (nekonkrétnost předmětu plnění uvedených na předmětných daňových dokladech, dodavatelé na virtuálních adresách)

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

vznikly prvostupňovému správci daně pochybnosti o tom, zda odvolatel skutečně přijal zdanitelná plnění uskutečněná plátcí uvedenými na předmětných daňových dokladech a použil je k uskutečňování ekonomické činnosti, proto vyzval odvolatele výzvou č. j. 1392933/17/2914/60562-701780 ze dne 10. 8. 2017 k prokázání jím zpochybněných skutečností. Žalobkyně na výzvu reagovala podáními zaevidovanými pod č. j. 1459913/17 dne 25. 8. 2017, č. j. 1485794/17 dne 10. 9. 2017, kdy byly odvolatelem doloženy již předložené smlouvy o dílo a spolupráci uzavřené dne 22. 12. 2015 a dne 1. 4. 2015 s dodavateli služeb společností JAKA MB a JAKATE TRADE, podána k nim vysvětlení a navrženo provedení důkazních prostředků ve formě svědeckých výpovědí.

10. Žalovaný poté hodnotil jednotlivé skutečnosti. Smlouvy jsou podle něj nekonkrétní, pouze formálního charakteru, kde předmět plnění je vymezen pouze obecně. Takto vágně uzavřené závazkové tituly nenaplňují skutečnou a vážnou vůli stran uzavřít vzájemný vztah práv a povinností, které by byly kontrolovatelné a případně vymahatelné. Provedené a doložené bezhotovostní platby podle žalovaného samy o sobě nemohou být důkazním prostředkem prokazujícím, že žalobkyně přijala předmět a tvrzený rozsah plnění od dodavatelů JAKA MB a JAKATE TRADE.
11. Žalovaný poukázal na to, že žalobkyně se vyjádřila a učinila důkazní návrhy (místní šetření a výsledky svědků) k jednotlivým typům plnění (koordináční služby dle smluv o dílo, obchodní zastoupení, podporu vedení společnosti, pomocné úklidové práce, praní pracovních oděvů a lůžkovin z ubytovacích prostor, úklidové a pomocné práce, třídění železného šrotu sběrného dvora). Důkaz výsledkem X nebyl proveden z toho důvodu, že šlo o statutární orgán žalobkyně, své vyjádření tak žalobkyně mohla učinit kdykoliv v řízení. Na výpovědi svědků X a Y později žalobkyně (v podáních ze dnů 14. 3. a 16. 3) již netrvala.
12. Dne 30. 1. 2018 a dne 20. 02. 2018 se konala svědecká výpověď X (viz protokol o ústním jednání č. j. 142212/18/2914-60562-701780 a č. j. 253915/18/2914-60562-701322), kterou žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul. Protože svědek X uvedl, že některé listiny, jež mohou být důkazním prostředkem při správě daní, mají v držení předmětní dodavatelé JAKA MB a JAKATE TRADE, odeslal prvostupňový správce daně těmto dodavatelům výzvy k doložení listin (č. j. 570705/18/2914-60562-712349 ze dne 28. 03. 2018 a č. j. 570626/18/2914-60562-712349 ze dne 28. 03. 2018). Ani jedna z oslovených společností si však své povinnosti vůči správci daně nesplnila a na výzvu nereagovala.
13. Žalovaný svědeckou výpověď X hodnotil tak, že nesplňuje kumulativní požadavky na kvalitativní svědeckou výpověď, tj. naplnění požadavků konkrétnosti, věrohodnosti a souladu svědecké výpovědi s jinými zjištěními. Svědek žádné konkrétní skutečnosti týkající faktického uskutečnění předmětných zdanitelných plnění v rozsahu uvedeném na předmětných daňových dokladech neuvedl nebo uvedl pouze obecná fakta a skutečnosti, které byly v mnohých ohledech v rozporu s předloženými důkazními prostředky či svědeckými výpověďmi. Žalovaný hodnotil svědeckou výpověď dílem nekonkrétní a dílem nevěrohodnou.
14. Policií předvedený svědek X nepotvrdil spolupráci s dodavateli služeb JAKA MB a JAKATE TRADE, a proto dle žalovaného není možno navržený důkazní prostředek osvědčit jako důkaz prokazující tvrzení odvolatele, že se plnění fakticky uskutečnila tak, jak deklaruje, a to prostřednictvím přijatých daňových dokladů od dodavatele JAKA MB a JAKATE TRADE.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

15. Svědecká výpověď pana X nebyla prvostupňovým správcem daně provedena pro nadbytečnost. Navrženým svědkem měla být prokázána nabídka a prodej zboží od společnosti Technobur a UNIWARM. Spojitost této navržené třetí osoby s předmětem plnění (obchodní zastoupení) či s obchodním vztahem se společnostmi JAKA MB, JAKATE TRADE nebo odvolatelem nebyla prvostupňovému správci daně známa. Prvostupňový správce daně neprovedl ani navrhované místní šetření ve skladu odvolatele za účelem ověření, že se v něm nachází neprodané zboží. Provedení místního šetření považoval žalovaný za nedůvodné s ohledem na skutečnost, že předmětem fakturace obchodního zastoupení byla měsíční paušální částka za poskytnutí předváděcího místa, nikoliv provize za prodané zboží. Taktéž žádosti o zaslání výzvy k poskytnutí listin společnosti Globus ČR nebylo ze strany prvostupňového správce daně vyhověno. Žalovaný neměl pochybnosti o uskutečnění prací žalobkyní pro společnost Globus ČR. Předmětem pochybností jsou plnění uskutečněná dodavateli JAKA MB a JAKATE TRADE, tak jak deklaruje žalobkyně předloženými daňovými doklady a smlouvami.
16. Dalším důkazním návrhem mělo být místní šetření na ubytovacích kapacitách. Žalovaný shledal, že žalobce neprokázal, že uvedené adresy volných ubytovacích zařízení byly využity k ubytování jeho zaměstnanců a jakých konkrétně. Žalovaný se rovněž ztotožnil s neprovedením svědeckých výpovědí X a XY, zda byli oni nebo jejich společnosti vlastníky nemovitostí, které byly pronajímány společností JAKA MB a JAKATE TRADE, dále dotaz na Krajský úřad v Mladé Boleslavi, zda společnost JAKA MB vlastnila bytové prostory a dotazy společností, které měly pronajímat ubytovací zařízení dodavatelům JAKA MB a JAKATE TRADE, zda je těmito společností skutečně pronajaly. Taktéž dotaz do centrálního registru vozidel České republiky, jaká vozidla měla ve svém držení společnosti JAKA MB a JAKATE TRADE, případně X, by nepomohl žalobkyni unést důkazní břemeno stran prokázání jejího tvrzení, že přijal předmět plnění v takovém rozsahu (koordináční služby), jaký je uveden na předmětných daňových dokladech. Zjištěné skutečnosti vyhledávací činností prvostupňového správce daně by nebylo možné srovnat s konkrétními podklady žalobkyně, neboť ty neexistují.
17. Žalovaný uvedl, že prvostupňový správce daně nezpochybňoval cenu přípravných prací, či obsahu přípravných prací k provedení certifikace ISO 9001, ale měl pochybnosti, zda služba podpora vedení společnosti byla skutečně provedena v rozsahu uvedeném na předmětných daňových dokladech. Z tohoto důvodu nebyl pro nadbytečnost proveden ani tento důkazní návrh.
18. Žalobkyně dle žalovaného neunesla své důkazní břemeno, které ji tížilo ohledně prokázání uplatněného nároku na odpočet daně, když neodstranil důvodné pochybnosti prvostupňového správce daně o oprávněnosti uplatněného nároku na odpočet v souladu s ustanovením § 72 a § 73 zákona o dani z přidané hodnoty z přijatých zdanitelných plnění, neboť neprokázal, že tato plnění skutečně přijal v rozsahu a způsobem uvedeným na předmětných daňových dokladech vystavených dodavateli JAKA MB a JAKATE TRADE. Žalobkyně si nad rámec svých běžných obchodních potřeb a vlastně ani v jejich rámci neopatřila dostatek důkazních prostředků, kterými by v daňovém řízení mohla prokázat splnění podmínek pro uplatnění nároku na odpočet daně ze zdanitelných plnění dle předmětných daňových dokladů a svou dobrou víru v deklarované dodavatele, tj. v obchodní společnosti JAKA MB a JAKATE TRADE. Žalovaný konstatoval, že žalobkyně neprokázala, že nárok na odpočet daně z předmětných přijatých plnění uplatnila v souladu s ustanovením § 72 a § 73 zákona o dani z přidané hodnoty, tj. že tato přijatá zdanitelná

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

plnění skutečně přijala v rozsahu a způsobem uvedeným na předmětných daňových dokladech.

19. Žalovaný se dále zabýval dalšími odvolacími námitkami. Nedůvodnou shledal námitku zjišťování skutkového stavu, hodnocení provedených důkazů a neprovedení některých navržených důkazů, porušení zásad daňového řízení. Zdůraznil, že žalobce neodstranil v řízení svými důkazy pochybnosti správce daně o souladu deklarovaného plnění s faktickým stavem a tedy uplatněného nároku na odpočet v souladu s ustanovení § 72 a § 73 zákona o dani z přidané hodnoty. Neztotožnil se ani s námitkou proti sídlu dodavatelů - protože oba dodavatelé JAKA MB i JAKATE TRADE mají adresy sídla v bytových domech, kde je podle veřejně dostupného administrativního registru ekonomických subjektů registrováno další velké množství subjektů a tedy adresa sídel těchto právnických osob je virtuálním sídlem, je zřejmé, že se jedná o fiktivní adresu, na níž se subjekty zpravidla nezdržují, neschází se zde ani jejich vedení a nejsou zde přijímána zásadní rozhodnutí o řízení právnické osoby. Na základě výše uvedeného dospěl prvostupňový správce daně oprávněně k závěru, že obě adresy sídla dodavatelů JAKA MB a JAKATE TRADE nejsou skutečným sídlem odvolatele ve smyslu § 4 odst. 1 písm. i) zákona o dani z přidané hodnoty, neboť nenaplnějí znaky, které jsou se sídlem ve výše uvedeném smyslu spojovány. Dodavatel, který nezveřejňuje účetní závěrky v obchodním rejstříku nebo nemá zdroje k poskytnutí služeb je tak v pozici nedůvěryhodného obchodního partnera. Taková zjištění (virtuální sídlo, žádné nebo minimální technické, materiální a personální vybavení) pak představují nestandardnosti, které mohou být předpokladem pro vznik pochybností o uplatněném nároku na odpočet daně z přijatých plnění uplatněných tímto dodavatelem. V tomto případě se tak stalo.
20. Žalovaný k námitce proti předpisu penále uvedl, že i když měl správce zajišťovacími příkazy zajištěny finanční prostředky, penále je zákonným následkem platebního deliktu – nesprávného daňového tvrzení. Na výměru penále tak správce daně nemělo vliv, že část doměřené daně zajistil prvostupňový správce daně na základě vydaných zajišťovacích příkazů.

III. Žaloba a vyjádření žalovaného k žalobě

a) *žaloba*

21. Žalobkyně v žalobě ze dne 8. 7. 2020 shrnula, že daň z přidané hodnoty za zdaňovací období jí byla vyměřena na základě výsledků provedené daňové kontroly, která byla zahájena dne 1. 6. 2017 protokolem o ústním jednání.
22. Žalobkyně má za to, že plně vyhověla podmínkám stanoveným pro odpočet daně zákonem. To zejména proto, že k přijatým plněním od dodavatelů JAKA MB a JAKATE TRADE měla a v prvoinstančním řízení doložila daňové doklady, které jsou ve smyslu ustanovení § 73 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty jediným požadavkem (podmínkou) pro odpočet daně.
23. Žalobkyně napadá závěry žalovaného, který pochybnosti zdůvodňuje tím, že umístění sídla společností žalobcových poskytovatelů plnění JAKA MB a JAKATE TRADE je v bytových domech nebo nekonkrétnost předmětů plnění na daňových dokladech. Umístění sídla společnosti v bytovém domě, kde sídlí současně množina dalších podnikatelských subjektů, není podle žalobkyně nezákonností, která by musela zavdávat příčinu pochybnostem o spolehlivosti a důvěryhodnosti jakékoliv společnosti či

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

podnikatelského subjektu. Žalobkyně namítá, že správce daně i žalovaný nesprávně považují za neprokázané přijaté plnění mezi žalobkyní a dodavatelskými subjekty a zpochybňují reálný průběh obchodů mezi těmito subjekty, daňovým dokladům nepřikládají důkazní hodnotu. Žalovaný nevzal v úvahu, že žalobce od počátku s prvoinstančním správcem daně plně spolupracoval, nevyhýbal se jednání a tedy ani se jakkoliv nesnažil obstruovat.

24. Žalobkyně dále napadá hodnocení podkladů. To nejprve smluv. Namítla, že žalovaný v bodu 29 napadeného rozhodnutí neuvádí, která z uvedených smluv se kterou společností dvou dodavatelů žalobce byla uzavřena. Lze pouze dovozovat, že Smlouvu o dílo žalobce uzavřel se společností JAKA MB s.r.o. (žalovaný tuto společnost označuje jako „dodavatele“) a druhou – Smlouvu o spolupráci žalobce uzavřel se společností JAKATE TRADE s.r.o., kterého žalovaný označuje jako „dodavatele služeb“. Žalovaný s odkazem na obsah obou těchto smluv konstatuje jejich vágnost a uzavírá, že „nenaplněují skutečnou a vážnou vůli (smluvních) stran uzavřít vzájemný vztah práv a povinností, které by byly kontrolovatelné a případně vymahatelné.“
25. Žalobkyně je názoru, že všechny náležitosti byly mezi smluvními stranami bezesporu splněny. Smluvní strany se fakticky mohly domluvit i ústně, když písemná forma smlouvy není ze zákona ani vyžadována. Trvání smlouvy a její funkčnost pak byla mezi stranami prokazována a utvrzována samotným plněním, které ani jedna ze stran nezpochybňovala. Žalobkyně je názoru, že žalovaný překračuje své kompetence v daňovém řízení. Hodnocení smluvních soukromoprávních dokumentů přísluší toliko smluvním stranám a vznikne-li o tom mezi nimi pochybnost, pak jediné (a výlučně) příslušnému soudu. Hodnocení „skutečné a vážné vůle“ při uzavírání smlouvy žalovanému nepřisluší, a to ani jako orgánu kompetentnímu v daňovém řízení. Ať už by mohl být obsah uvedených smluv jakýkoliv, nelze zpochybnit, že se v daném případě jednalo od účastníků smluv právě o „skutečně a vážně“ projevenou vůli. O určitosti a přesnosti vymezení žalovaný ničeho neuvádí a omezuje se pouze na tvrzení, že smlouvy jsou „vážně uzavřené“.
26. Dále žalobkyně namítá nesprávné hodnocení úhrady plnění. Ta byla prokazována bankovními výpisy, byly navíc doloženy daňové doklady, tak i smlouvy uzavřené s jednotlivými dodavateli společně s výpověďmi svědků o průběhu zdanitelného plnění.
27. Žalobkyně dále namítla, že orgány daňové správy při posuzování předložených listinných důkazů a svědeckých výpovědí překročili rámec své kompetence a v podstatě vše hodnotili v tom smyslu, že žalobkyně neunesla své důkazní břemeno. Je na správci daně, aby v souladu s výjimkou z obráceného důkazního břemene ve smyslu ustanovením § 92 odst. 5 daňového řádu prokázal skutečnosti, které vyvrací věrohodnost, průkaznost, správnost a úplnost takového dokladu. Žalobce má proto za to, že správce daně jednal v rozporu s ustanovením § 92 odst. 5 daňového řádu, když neprokázal a nevyvrátil, že uplatněná plnění byla daňovým subjektem nárokována v rozporu se zákonem. V případech, kdy správce daně nepřímo poukazuje na to, že účastníci snad nějaký úkon dissimulovali, předstírali, či byl jejich skutečný úmysl nebo obsah jejich jednání jiný, než prokazovaný danou fakturou, je žalobkyně toho názoru, že musí svůj úsudek dostatečně doložit. Bez doložení takovýchto úvah, nebo snad přímo závěrů by byl úsudek správce daně nepřezkoumatelný.
28. Žalobkyně má za to, že dostupnými důkazními prostředky nárok na řádný odpočet prokázala. V napadaném rozhodnutí není zohledněna hranice mezi nezjištěním

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

a neprokázáním tvrzeného plnění. V řadě bodů žalobkyně jako daňový subjekt vyčerpala všechny dostupné prostředky k prokázání svých tvrzení. Jindy zase nevyužil správce daně své možnosti zjistit a ověřit skutková tvrzení daňového subjektu co nejúplněji.

29. Žalovaný podle žalobkyně porušil zásady ustanovení zákona, zejména § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu, neboť měl-li správce daně pochybnosti, měl dostatečně popsat a zdůvodnit takové skutečnosti, které věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost daňového dokladu vyvracejí. Správce daně však v tomto řízení jednoznačně věrohodnost daňových dokladů - faktur podle žalobkyně nevyvrátil.

b) vyjádření žalovaného k žalobě

30. Žalovaný je toho názoru, že v případě žalobce byl skutkový stav zjištěn co nejúplněji, o čemž svědčí zejména zpráva o daňové kontrole, č. j. 3964004/17/2111-60563-208977, přičemž závěry správce daně vyplývající z předmětné zprávy o daňové kontrole byly následně i plně aprobeovány žalovaným.
31. K námitce rozložení důkazního břemene žalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 5 Afs 192/2019 ze dne 18. 5. 2020. Dále uvedl, že aby správce daně unesl své důkazní břemeno, je povinen prokázat, že o souladu se skutečností existují vážné a důvodné pochyby (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 8 Afs 14/2012 ze dne 26. 9. 2012). Jestliže správce daně unese své důkazní břemeno ve vztahu k důvodnosti pochyb o tvrzení daňového subjektu, dochází k přenesení důkazního břemene zpět na daňový subjekt a je na něm, aby pochybnosti správce daně vyvrátil, tj. prokázal, že se zdanitelné plnění uskutečnilo tak, jak tvrdí.
32. Žalovaný má za to, že správce daně své důkazní břemeno ve smyslu ustanovení § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu unesl, když ve výzvách k prokázání skutečností, č. j. 1392933/17/2914-60562-701780 ze dne 10. 8. 2017 a č. j. 1772315/17/2914-60562-701780 ze dne 6. 12. 2017, označil a prokázal existenci konkrétních skutečností, které vedly ke vzniku jeho pochybností o věrohodnosti žalobcových tvrzení. Výzvami k prokázání skutečností tak správce daně přenesl důkazní břemeno zpět na žalobkyni, která měla jinými důkazními prostředky prokázat oprávněnost nárokovaných odpočtů ze zdanitelných plnění od obchodních společností JAKA MB a JAKATE TRADE v souladu s ustanovením § 72 zákona o dani z přidané hodnoty a ustanovením § 73 zákona o dani z přidané hodnoty.
33. Žalovaný je názoru, že žalobkyně v návaznosti na výzvy podala vysvětlení a navrhla důkazní prostředky mimo jiné ve formě svědeckých výpovědí a místních šetření, žádným způsobem nerozporuje hodnocení předmětných smluv, hodnocení svědeckých výpovědí a nerozporuje ani neprovedení některých důkazních prostředků. Z kontextu bodu [29] napadeného rozhodnutí a koneckonců z celého předloženého spisového materiálu je zcela zřejmé, která konkrétní smlouva se váže ke konkrétní obchodní společnosti. Žalovaný je názoru, že předmětné smlouvy jsou smlouvami nekonkrétními a toliko formálními, ve kterých je předmět plnění vymezen pouze obecně, a které nelze osvědčit jako důkaz prokazující tvrzení žalobce, že se plnění fakticky uskutečnila tak, jak deklaruje, a to prostřednictvím přijatých daňových dokladů od obchodních společností JAKA MB a JAKATA TRADE. Co se týče druhé výzvy k prokázání skutečností, na tuto žalobce ve stanovené lhůtě žádným způsobem nereagoval.
34. Co se týče skutečnosti, že adresy rejstříkových sídel obchodních společností JAKA MB a JAKATA TRADE jsou tzv. virtuálními adresami, žalovaný předně shodně s žalobcem

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

uvádí, že tato skutečnost „není nezákonností“, nicméně žalovaný jedním dechem dodává, že tato skutečnost nikdy nebyla dávána k žalobcově tíži, jednalo se „pouze“ o jakési „vnitřní impulsy“ správce daně se předmětnými obchodními transakcemi více zabývat. K tíži nebyla přičítána ani nekontaktnost dodavatelských společností. Výhradním důvodem neuznání nároků na odpočet DPH byla skutečnost, že žalobce neunesl své důkazní břemeno, když neprokázal, že se plnění deklarovaná na sporných daňových dokladech uskutečnila tak, jak na nich bylo deklarováno, především v deklarovaném rozsahu a způsobem uvedeným na předmětných daňových dokladech. Pokud byly společnosti dodavatelů nekontaktní, nemohlo k prokázání dojít jinými prostředky, než které měla žalobkyně sama.

35. Celkově žalovaný tedy konstatuje, že je to žalobkyně, kdo neunesla důkazní břemeno, neboť nedoložila a průkaznými důkazními prostředky neprokázala, že se předmětná plnění uskutečnila tak, jak je uvedeno na předmětných daňových dokladech. Žádný z důkazních prostředků předložený žalobkyní, resp. obstaraný správcem daně, tedy nelze na základě zjištěných skutečností označit jako důkaz prokazující oprávněnost uplatnění nároků na odpočet DPH dle ustanovení § 72 ZDPH a ustanovení § 73 ZDPH.

IV. Doplnění žaloby dne 12. 2. 2021 a 8. 3. 2021

a) Doplnění žaloby

36. Žalobkyně dne 12. 2. 2021 doplnila žalobu. Namítla, že daňové orgány porušily zásady správy daní a dokazování dle § 8 odst. 3 a § 92 odst. 2 daňového řádu. Je toho názoru, že důkazní břemeno unesla, předložila řádné daňové doklady. Jejich věrohodnost měl zpochybnit správce daně podle § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu, podle žalobkyně tak však správce daně neučinil ani jednou z výzev.
37. Argumentace ve výzvách podle žalobkyně není způsobilá založit důvodné pochybnosti o tom, že nebylo reálně plněno, stejně vágním způsobem při tom byla založena argumentace prvostupňového orgánu ve zprávě o daňové kontrole č. j. 406125/19/2914-60563-701780 za zdaňovací období leden až září roku 2016.
38. Žalobkyně namítla, že pokud příslušní dodavatelé neplní své povinnosti uveřejňovat účetní závěrky v obchodním rejstříku, bez dalšího to nesvědčí o tom, že nedošlo k poskytnutí faktického plnění. Míra dodržování a vymáhání splnění těchto publikačních povinností není v České republice obecně vysoká ze strany menších společností.
39. Vypovídací hodnotu nemá ani skutečnost, že oba dodavatelé mají sídlo registrované na adrese, kterou sdílí s množstvím dalších společností. Poskytování virtuálního sídla je v dnešní době běžně dostupnou a flexibilní službou, kterou využívá řada společností a nejedná se o nic neobvyklého ani podezřelého, § 429 odst. 2 občanského zákoníku předpokládá, že skutečné sídlo společnosti se může lišit od registrovaného sídla.
40. Žalobkyně dále namítla, že vytýkaná obecnost vymezení předmětu plnění dle předložených smluv, je primárně otázkou soukromého práva a ustanovení o výkladu právního jednání (dle § 555 a násl. občanského zákoníku). Bylo by jistě možné napsat předmětné smlouvy z právního hlediska lépe a přesněji, podnikatelskému styku žalobce a jeho dodavatelů to nečinilo potíže a není tedy důvodu, proč by se toho mohl a měl dovolávat správce daně. Jak plyne z § 545 občanského zákoníku, právní jednání nevyvolává pouze právní následky, které jsou v něm vyjádřené, ale dále také právní následky vyplývající ze zákona, dobrých mravů, zvyklostí a zavedené praxe stran a dále je předmětem výše uvedených výkladových pravidel. V daném případě měli smlouvy sloužit

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

jako písemný a rámcový podklad pro vymezení konkrétních služeb. Nelze ani přehlížet, že smluvní spolupráce mezi žalobcem a jeho dodavatelem by ze zákona mohla probíhat na základě ústních smluv (písemná forma v daném případě není povinná). Prvostupňový orgán v daném případě jinak nezohlednil, že podnikatelský styk může probíhat a zpravidla také probíhá neformálně, to platí tím spíše v situaci, kdy existuje určitá míra důvěry mezi stranami.

41. Je názoru, že v její prospěch svědčila řada skutečností – žalobkyně předložila veškeré rozporované daňové doklady, doklady řádně hradila, předložila písemné smlouvy s dodavatelem a výslech jednatele obou dodavatelů potvrdil tuto spolupráci. Daňová kontrola současně probíhala v období od 1. 6. 2017 do 20. 3. 2019, správce daně rozporoval plnění na základě většího množství daňových dokladů, jednalo se navíc o neformální spolupráci mezi žalobkyní a dodavatelem, bylo tak obtížné prokázat uskutečnění všech dílčích plnění v rozsahu, který požadoval správce daně, to po žalobkyni nelze spravedlivě požadovat. K hodnocení předložených daňových dokladů o uskutečnění plnění poté žalobkyně poukázala na závěry judikatury rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 7. 2010, č. j. 1 Afs 39/2010-124, ze dne 18. 5. 2020, č. j. 5 Afs 191/2019-32, rozhodnutí Krajského soudu v Brně, č. j. 30 Ca 101/2001-63, publikovaný pod č. [257/2004 Sb. NSS].
42. Žalobkyně setrvala na názoru, že nešlo o fiktivní plnění, odkazuje v tomto ohledu na důkazní materiál ve spisu. Nesouhlasí s názorem správce daně, že výpověď jednatele T. J. lze považovat za nevěrohodnou. Žalobkyně má za to, že výpověď byla přesvědčivá, dávala v rámci kontextu smysl, jednatel popsal její verzi o vzájemné spolupráci, nelze mu vyčítat, že si nevybavuje detaily. Správce daně se naopak bezdůvodně přiklonil k výpovědi pana A. P., o jejíž výpovědní hodnotě žalobkyně pochybuje – vypovídal za společnost Darilis s. r. o., subdodavatele dodavatelských společností. Těchto vztahů se žalobkyně neúčastnila. Podle žalobkyně z výpovědi vyplývá, že tento svědek nebyl obeznámen s chodem společností, navíc byl k výsledku nuceně předveden.
43. K mezím hodnocení svědecké výpovědi a jí prokazovaných skutečností žalobkyně odkázala na závěry rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2008, č. j. 5 Afs 5/2008-75, č. j. 5 Afs 129/2006-142, ze dne 27. 7. 2007, nálezy ÚS ČR, č.j. IV. ÚS 402/99, ze dne 15.5.2001, usnesení Soudního dvora EU ze dne 3.9.2020 ve věci C-610/19.
44. Žalobkyně namítla, že správce daně nesprávně neprovedl další navrhované důkazy – výslech jednatele žalobkyně X, místní šetření ve skladu v Praze 8 a v ubytovnách, výslech osob, které měly vztah k uvedeným ubytovacím areálům, odmítl vyžádat zprávu od společnosti Globus ČR, k.s. o vztazích se žalobkyní a jejími subdodavateli JAKA MB a JAKATE TRADE.
45. Žalobkyně rovněž dne 8. 3. 2021 doplnila žalobu. Předložila přehled fakturovaných částek vůči Globus ČR, k.s. a KOVOŠROT Group CZ, s.r.o., daňové doklady vystavené ve prospěch Globus ČR, k.s. a KOVOŠROT Group CZ, s.r.o. a daňové doklady vystavené JAKA MB a JAKATE TRADE ve prospěch žalobkyně.
46. K těmto podkladům uvedla, že převážná část služeb dodávaných ze strany společností JAKA MB a JAKATE TRADE ve prospěch žalobkyně spočívala v zajištění zaměstnanců pro společnost Globus ČR, k.s. (dále jen „Globus“; a to zejména pro jednotlivé provozovny dle přiložených faktur, tj. Čakovice, Zličín, Černý most, Plzeň, Brno, Karlovy Vary, Liberec) a společnost KOVOŠROT Group CZ, s.r.o. (dříve a.s.; dále jen „Kovošrot“; a to pro jednotlivé provozovny dle přiložených faktur), a to včetně s tím

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

souvisejících služeb (jako byl dovoz a odvoz zaměstnanců, praní prádla, zajištění ubytování a související podpora). Ve své podstatě se tedy jednalo o subdodávky v rámci plnění, které žalobce poskytoval ve prospěch provozoven Globus a Kovošrot. Nesouvisející dodávky ze strany JAKA MB a JAKATE TRADE (podpora a vedení společnosti a obchodní činnosti) se na celkových fakturovaných částkách podílí pouze minoritně.

47. Za zajištění pracovníků pro provozovny Globus a Kovošrot ze strany žalobkyně hradily tyto společnosti ve prospěch žalobkyně pravidelně částku v rozmezí 4 až 5 mil Kč/měsíčně. Ze zprávy o daňové kontrole plyne, že správce daně poskytování služeb vůči Globus a Kovošrot ze strany žalobce nezpochybnil a přinejmenším vůči Globus potvrdil tuto skutečnost jako nepochybnou. Síť maloobchodních hypermarketů Globus je součástí nadnárodní skupiny s dlouhou historií. Společnost KOVOŠROT spadá do mezinárodní skupiny Scholz zaměřující se celosvětově na recyklaci odpadu. U obou koncových odběratelů se tedy jeví jako krajně nepravděpodobné, aby každý měsíc hradili vysoké částky za plnění, které by nepřevzaly, nebo které by nebylo poskytnuto.
48. Počet vlastních zaměstnanců žalobkyně se při tom v dotčených obdobích pohyboval v rozmezí od 47 do 72 lidí, žalobkyně neměla dostatek vlastních pracovníků pro pravidelné zajištění pracovníků do provozoven Globus a Kovošrot, a proto tento nedostatek pokrýval za pomoci subdodávek ze strany JAKA MB a JAKATE TRADE. Podnikatelská činnost žalobkyně navíc spočívala i v jiných aktivitách než v poskytování pracovních kapacit pro Globus a Kovošrot. Pokud by jinými slovy nedošlo k poskytování subdodávek ze strany JAKA MB a JAKATE TRADE, pak by žalobce nebyl schopen dodávat plnění vůči svým koncovým odběratelům a k těmto by nemohlo dojít. Tuto skutečnost správce daně podle žalobkyně nijak nezohlednil. V daném řízení byly navíc zpochybněny pouze faktury týkající se období do září 2016. Stejným způsobem fungoval dodavatelský řetězec vůči Globus a Kovošrot i v období i do konce roku 2016, což správce daně podle žalobkyně rovněž nijak nezohlednil.

b) Vyjádření žalovaného ze dne 7. 4. 2021 k doplnění žaloby

49. Žalovaný ve vyjádření k doplnění žaloby nejprve setrval na svém postoji, že žalobkyně důkazní břemeno neunesla. Žalovaný je toho názoru, že námitky stran odmítnutí provedení řady důkazních prostředků a odepření práva na odpočet daně na vstupu, aniž by bylo prokázáno, že žalobkyně věděla anebo mohla vědět, že se účastní daňového podvodu, žalobkyně nově uplatnila až v doplnění žaloby datované dnem 12. 2. 2021, tj. zhruba 7 měsíců poté, co uplynula lhůta pro podání žaloby v projednávané věci. Žalovaný uvedl, že žalobkyně sice v žalobě uplatnila v tomto směru argumentaci, ta byla ale velmi obecná. V takovém případě ale nemůže žalobkyně již po lhůtě pro podání žaloby namítat další konkrétní pochybení – viz. rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 10 Afs 100/2017 ze dne 20. 12. 2017. Má tedy za to, že se jedná o opožděné námitky. Argumentaci rozsudkem SDEU ve věci Vikingo dne 3. 9. 2020 nepovažuje žalovaný za zásadní – obdobné závěry přijala judikatura již dříve. Žalovaný nicméně uvedl, že se tato věc týkala jiného předmětu než projednávaná věc – v ní nejde jen o osoby dodavatelů, ale také o pochyby o rozsahu plnění. Rozlišení těchto situací reflektuje i judikatura Nejvyššího správního soudu (žalovaný příkladmo uvedl řadu judikátů Nejvyššího správního soudu). Tato věc SDEU není tedy v projednávané věci relevantní.
50. K námitce neprovedení navrhovaných důkazů se žalovaný nicméně vyjádřil. K návrhu výsledku jednatele se vyjádřil v napadeném rozhodnutí. Dodal, že jednatele nelze vyslýchat

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

jako svědka, je to žalobce, kdo má navrhopvat důkazy. Z judikatury rovněž vyplývá, že neprovedení výsledku jednatele nemůže dojít k vadě řízení, která by měla mít vliv na zákonnost rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 Afs 29/2013 ze dne 27. 11. 2013).

51. Žalovaný rovněž dostatečně zdůvodnil i neprovedení místních šetření na adrese skladu žalobce a dále také na adresách příslušných ubytovacích areálů (srov. body [41] a [43] napadeného rozhodnutí), když předmětem fakturace obchodního zastoupení byla toliko měsíční paušální částka za poskytnutí předváděcího místa, nikoli provize za prodané zboží, pročez tak bylo nedůvodné uskutečnit místní šetření na adrese skladu žalobce a ověřovat případnou (ne)existence zboží. Co se týče místního šetření na adresách příslušných ubytovacích areálů, žalovaný uvádí, že žalobce neprokázal, že předmětné ubytovací adresy byly využity k ubytování žalobcových konkrétních zaměstnanců, ačkoliv byl k těmto skutečnostem vyzván výzvou k prokázání skutečností, č. j. 1772315/17/52914-60562-701780 ze dne 6. 12. 2017, pročez tak případné zjištěné údaje v rámci místního šetření by nebylo s čím porovnat. Zdůvodnění nevyhovění žádosti o zaslání výzvy k poskytnutí listin obchodní společnosti Globus je v bodě 42 napadeného rozhodnutí řádně zdůvodněno.
52. Žalovaný přisvědčil žalobkyni, že nemusí prokázat skutkový stav úplně a bezrozporně, nicméně má to být přesvědčivé a dostatečné, aby z nich šlo daný závěr učinit bez vážných pochybností. Ani tomu však žalobkyně nedostála.
53. K doložení důkazních prostředků v řízení před soudem žalovaný uvedl, že soudní řízení není pokračováním daňového řízení. Není možné, aby se žalobkyně pokoušela napravit v řízení soudním svoji liknavost během správního řízení a teprve v řízení před správním soudem předkládala další důkazní prostředky s tím, že skutkový stav neměl být ve správním řízení zjištěn dostatečně. Žalovaný poukázal na to, že to byla žalobkyně, která např. na výzvu k prokázání skutečností, č. j. 1772315/17/2914-60562-701780 ze dne 6. 12. 2017, žádným způsobem nereagovala. Je tedy plně na žalobkyni, aby v rámci daňového řízení navrhla a označila či předložila až do jeho skončení relevantní důkazní prostředky (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 5 Afs 147/2004 ze dne 28. 4. 2005), neučinil-li ovšem tak, jde tato skutečnost výhradně k její tíži.
54. Žalovaný shrnul, že veškeré doložené důkazní prostředky se vztahují právě k uskutečněným zdanitelným plněním (např. k obchodním společnostem Globus či KOVOŠROT), ačkoliv předmětem pochybností byla „pouze“ přijatá zdanitelná plnění od obchodních společností JAKA MB a JAKATA TRADE tak, jak žalobkyně deklarovala předloženými daňovými doklady a smlouvami – ostatně tato skutečnost byla např. důvodem nezaslání výzvy k poskytnutí listin obchodní společnosti Globus. Důkazní prostředky neprokazují předmět a rozsah šetřených plnění a rovněž také neprokazují přijetí šetřených plnění od deklarovaných dodavatelů (tj. od obchodních společností JAKA MB a JAKATA TRADE).

c) Replika žalobkyně k vyjádření žalovaného ze dne 7. 4. 2021

55. Žalobkyně v reakci na vyjádření žalovaného uvedla, že těžištěm sporu je primárně otázka přenosu důkazního břemene, tj. otázka zda správce daně splnil své důkazní povinnosti, se kterými je přenos důkazního břemene spojen. Žalobkyně je přesvědčena, že řádně předložila podklady o tom, že své daňové povinnosti splnila. Správce daně trval na doložení dalších podkladů, které měly do posledního detailu prokázat realizaci veškerých plnění, a to zejména s odkazem na skutečnost, že smlouvy s dodavateli měly být obecné,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

dotčení dodavatelé měli sídlo na tzv. virtuální adrese a neplnili řádně svou povinnost uveřejňovat účetní závěrku ve sbírce listin.

56. Správce daně při tom podle žalobkyně opomněl neformální povahu spolupráce mezi žalobkyní a dodavateli JAKA MB a JAKATE TRADE, jako i skutečnost, že žalobkyně s tím související služby opakovaně a pravidelně každý měsíc dodávala svým odběratelům a že bez účasti uvedených dodavatelů by na taková plnění žalobkyně neměla dostatek vlastní kapacity. K poskytování plnění ze strany žalobkyně pravidelně docházelo, a tedy k němu pravidelně muselo docházet i ze strany jednotlivých subdodavatelů JAKA MB a JAKATE TRADE.
57. Žalobkyně odmítla, že by na základě dodatečných podání rozšiřovala žalobní důvody. Odmítá též, že by navrhovala provedení nových důkazů. Veškeré důkazy jsou již součástí správního a soudního spisu a právní argumentace žalobkyně vychází pouze z podkladů tam obsažených. Co se týče dodatečně založeného přehledu fakturovaných částek, jedná se o dokument, který toliko pro přehlednost soudu shrnuje a dává do kontextu jednotlivé důkazy již obsažené ve spisu s tím, že právě tento kontext správce daně ve svých rozhodnutích opomněl vzít v potaz.
58. Žalobkyně je dále názoru, že bez ohledu na to, zda má správce daně pochybnost pouze o osobě dodavatele nebo rozsahu uskutečněného plnění, by daňová správa neměla na daňové subjekty přenášet povinnosti a náklady s nimi spojené, které má v rozsahu stanoveném daňovým řádem nést právě správce daně. Takto si však správce daně počínal v daňovém řízení předcházejícím této žalobě. Právě tento názor vyplývá i z usnesení Soudního dvora EU ze dne 3. 9. 2020 ve věci C-610/19 Vikingo Fővállalkozó Kft. proti Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

59. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. § 75 odst. 1 s. ř. s.).
60. Žalobkyně ani žalovaný se nevyjádřili k výzvě městského soudu, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání, jejich souhlas byl tedy presumován, proto rozhodl městský soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání. Městský soud taktéž neshledal důvod pro nařízení jednání z důvodu dokazování – žalobce ani žalovaný důkazy nenavrhli a veškeré podklady jsou součástí správního spisu, z něhož žalovaný vycházel a jehož postup je předmětem přezkumu městským soudem. Správním spisem se přitom dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 – 117, publ. pod č. 2383/2011 Sb. NSS). Městský soud neshledal důvod pro nařízení jednání z důvodu dokazování - důkazy, které žalobkyně předložila v rámci řízení o žalobě (faktury - podklady k dodávkám pro Globus, Kovošrot Group aj), nejsou podstatné pro meritum projednávané věci, důkaz těmito podklady tedy městský soud neprovedl.
61. Podmínky pro vznik a uplatnění nároku na odpočet daně z přidané hodnoty jsou upraveny v § 72 a násl. zákona o dani z přidané hodnoty. Podle § 72 odst. 1 písm. a) a odst. 3

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

uvedeného zákona platí, že nárok na odpočet daně vzniká okamžikem vzniku daňové povinnosti. K tomu dochází dodáním zboží nebo poskytnutím služeb.

62. V souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie, a na ni navazující judikaturou Nejvyššího správního soudu (v nedávné době např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2021, č. j. 3 Afs 116/2020 – 83), současně platí, že nárok na odpočet daně je spojen jen a pouze se skutečným zdanitelným plněním, tedy výhradně se skutečným dodáním zboží. Pokud ke skutečnému dodání zboží či služeb nedochází, nárok na odpočet daně nevzniká.
63. V projednávané věci je mezi stranami spor o to, zda žalobkyně věrohodně prokázala, že služby, u nichž uplatnila odpočet na dani z přidané hodnoty, jí byly skutečně poskytnuty v takovém rozsahu, jak je deklarovala daňovými doklady. Žalobkyně v žalobě především polemizuje s postupem správce daně při prokazování rozhodných skutečností.
64. K otázce rozložení důkazního břemene v daňovém řízení se opakovaně vyjádřila judikatura správních soudů. Za všechny např. z posledního období v rozsudku ze dne 18. 6. 2021, č. j. 5 Afs 33/2020 – 36, Nejvyšší správní soud shrnul principy dokazování v daňovém řízení tak, že „*stát a daňový subjekt v daňovém řízení nejsou v rovném postavení, správce daně je v pozici vrchnostenské, zákonodárce mu stanovil mantinely tak, aby svého postavení nemohl zneužít. Jedním z těchto prostředků je rozložení důkazního břemene mezi obě strany (viz např. rozsudek NSS ze dne 20. 12. 2006, č. j. 2 Afs 39/2006 - 75, též rozsudek NSS ze dne 26. 2. 2007, č. j. 5 Afs 158/2005 - 226)*“; obdobně viz např. rozsudek ze dne 20. 12. 2018, č. j. 6 Afs 306/2018 – 40: „*V první fázi daňového řízení tíží důkazní břemeno daňový subjekt, který prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních (§ 92 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů). Daňový subjekt prokazuje svá tvrzení především svým účetnictvím a jinými povinnými záznamy (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. ledna 2008, č. j. 2 Afs 24/2007 - 119), nicméně jeho důkazní povinnost se vztahuje i na faktickou stránku plnění ovlivňujícího základ daně, tedy na prokázání jeho skutečné realizace (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. dubna 2008, č. j. 7 Afs 18/2008 - 48). Daňový subjekt je povinen prokázat nejen, že příslušné výdaje skutečně vynaložil, ale též to, že je vynaložil za účelem dosažení, zajištění či udržení svých zdanitelných příjmů (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 9 Afs 30/2007 - 73). Daňový subjekt, který výdaj zanesl do účetnictví a následně daňového přiznání, je tedy povinen v případě pochybností prokázat, že jej skutečně vynaložil, „a to tím způsobem, jakým deklaroval na příslušném účetním dokladu“ (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. dubna 2006, č. j. 5 Afs 40/2005 - 72 či ze dne 6. prosince 2007, č. j. 1 Afs 80/2007 - 60).*“
65. Z judikatury pak vyplývá, že daňový subjekt je povinen prokazovat všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v přiznání nebo k jejichž průkazu byl správcem daně vyzván; svá tvrzení prokazuje především svým účetnictvím a jinými povinnými záznamy; správce daně může vyjádřit pochybnosti ohledně věrohodnosti, průkaznosti, správnosti či úplnosti účetnictví a jiných povinných záznamů; nemá přitom povinnost prokázat, že údaje o určitém účetním případě jsou v účetnictví daňového subjektu zaznamenány v rozporu se skutečností (ani to, jak tomu ve skutečnosti bylo), je však povinen prokázat, že o souladu se skutečností existují natolik vážné a důvodné pochyby, že činí účetnictví nevěrohodným, neúplným, neprůkazným nebo nesprávným. Správce daně je povinen identifikovat konkrétní skutečnosti, na základě nichž hodnotí předložené doklady jako nevěrohodné, neúplné, neprůkazné či nesprávné. Pokud správce daně unese své důkazní břemeno ve

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

vztahu k výše popsaným skutečnostem, je na daňovém subjektu, aby prokázal pravdivost svých tvrzení a průkaznost, věrohodnost a správnost účetnictví a jiných povinných záznamů ve vztahu k účetnímu případu, popř. aby svá tvrzení korigoval; tyto skutečnosti lze prokazovat zpravidla jinými důkazními prostředky než vlastním (zpochybněným) účetnictvím a evidencemi (srov. např. rozsudek ze dne 30. 1. 2008, č. j. 2 Afs 24/2007 - 119, ze dne 22. 10. 2008, č. j. 9 Afs 30/2008 - 86, ze dne 18. 1. 2012, č. j. 1 Afs 75/2011 - 62, nebo ze dne 12. 2. 2015, č. j. 9 Afs 152/2013 - 49).

66. Městský soud pak shledal, že v intencích výše uvedeného správce daně, resp. žalovaný v řízení postupovali. Pochybnosti, které správce daně pojal, řádně odůvodnil v několika výzvěch (ze dne 10. 8. 2017, č. j. 1392933/17/2914-60562-701780 str. 6-8, ze dne 6. 12. 2017, č. j. 1772315/17/2914-60562-70180, str. 3 - 5) a popsal je rovněž ve zprávě o daňové kontrole (ze dne 20. 3. 2019, č. j. 406125/19/2914-60563-701780), jak bude uvedeno níže.
67. Městský soud shledal, že tyto pochybnosti mají oporu ve zjištěních, která správce daně ohledně dotčených dodavatelů učinil a které mají oporu i ve spise. Správce daně v rámci dokazování, které vedl v souladu s § 92 odst. 4 a 5 daňového řádu, dle názoru městského soudu zcela důvodně zpochybnil zcela konkrétně skutečnosti o tom, zda deklarovaní dodavatelé žalobkyně plnění poskytl v daném rozsahu.
68. Důkazní břemeno tak tížilo žalobkyni, aby ta svá tvrzení o dodání prací a služeb deklarovaných předloženými doklady prokázala jiným způsobem než pouze fakturami.
69. Žalobkyně má oproti tomu za to, že plnění prokázala daňovými doklady, popř. mohla prokázat ve spojení s důkazními návrhy, které správce daně dle jejího názoru nesprávně neprovedl. Namítla i nesprávné hodnocení dodavatelských smluv.
70. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně v průběhu daňové kontroly předložila daňové doklady pod č. 20160401 – 20160921, jimiž nárokovala odpočet daně za období duben 2016 – září 2016, které jí za dodavatelské služby vystavila společnost JAKATE TRADE s.r.o. a daňové doklady č. 20160107 – 20160223, jimiž nárokovala odpočet daně za období leden 2016 – únor 2016, které jí za dodavatelské služby vystavila společnost JAKA MB s.r.o.
71. Předměty dokladů jsou uvedeny obecně – „koordináční služby dle smlouvy pro oblast X“, „obchodní zastoupení pro oblast X“, „podpora vedení společnosti“, „úklidové a pomocné práce“, „zajištění provozu“, „praní“, „provedené práce na provozovně Kladno“ (jednotlivě jsou specifikovány např. ve zprávě o daňové kontrole ze dne 20. 3. 2019, č. j. 406125/19/2914-60563-701780 nebo ve výzvě ze dne 10. 8. 2017, č. j. 1392933/17/2914-605962-701780 a ze dne 6. 12. 2017, č. j. 1772315/17/2914-60562-70180 pozn. městského soudu). Rozsah nebo předmět plnění nebyl v daňových dokladech vymezen. V těchto skutečnostech spatřoval správce daně pochybnosti, zda došlo k uskutečnění plnění tak, jak bylo uvedeno na daňových dokladech a zda předmětná zdanitelná plnění od dodavatelských společností JAKATE TRADE s.r.o. a JAKA MB s.r.o. skutečně přijata a zda sloužila k ekonomické činnosti daňového subjektu – žalobkyně.
72. S pochybnostmi o fakticitě plnění proto seznámil žalobkyni ve výzvě č. j. 1392933/17/2914-605962-701780. Vyzval ji, aby fakticitu těchto plnění doložila dalšími doklady – např. smlouvami, objednávkami, evidencí zakázek, výkazů práce, dokladů o úhradě. Co se týče speciálně smlouvy o dílo, byla žalobkyně vyzvána k prokázání realizace koordináčních prací (demonstrativním výčtem např. u kterých ubytovacích kapacit byla zajištěna dostupnost, místa, kde byly provedeny odečty spotřebované energie, kdo

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

zajišťoval dopravu do zaměstnání a rovněž specifikaci díla, za jehož jakost byla poskytnuta záruka) a obdobně i u obchodního zastoupení (jakého přímého prodeje a prodeje v zastoupení se služby týkaly, identifikace osob, které se na nich podílely, konkretizace zapůjčených vzorků) a u smlouvy o spolupráci (faktické realizace „praní pracovního oblečení a jiných ochranných pomůcek a lůžkovin“ doložením počtu vypraných kusů atp.).

73. Oproti této výzvě podala žalobkyně dne 25. 8. 2017 vyjádření, které shrnuje zpráva o daňové kontrole na stranách 11 a 12. Žalobkyně konkrétní podklady nedoložila, učinila toliko slovní vysvětlení k některým zpochybněným plněním od společnosti JAKATE TRADE s. r. o. (týkající se koordinačních služeb, podpory vedení společnosti, pomocných prací, praní, provedení služby v HMG Praha Čakovice, provedení prací na provozovně Kladno), k prokázání plnění povětšinou navrhla výsledky svědků, popř. důkaz místním šetřením ve skladu v Praze 8 – Ďáblicích (ke službě obchodního zastoupení) a správci daně zaslala adresy objektů s volnými ubytovacími kapacitami (k prokázání ubytování pracovníků). Obdobně platí rovněž u společnosti JAKA MB s.r.o. – rovněž zde žalobkyně navrhla výsledky svědků, místní šetření (ke službě podpora vedení společnosti).
74. Následně dne 10. 9. 2017 dodala žalobkyně 8 smluv – z toho 6 z nich bylo již doloženo při zahájení daňové kontroly – 3 smlouvy se společností JAKATE TRADE s.r.o. (3 x ze dne 1. 4. 2016 – obchodní zastoupení, praní pracovního oblečení a jiných ochranných pomůcek a lůžkovin, koordinační práce a 1x ze dne 22. 12. 2015 – spolupráce při realizace úklidů, úklidových služeb a služeb spojených s úklidem) a 5 se společností JAKA MB s.r.o. (4 x ze dne 22. 12. 2015 - obchodní zastoupení, praní pracovního oblečení a jiných ochranných pomůcek a lůžkovin, koordinační práce, spolupráce při realizace úklidů, úklidových služeb a služeb spojených s úklidem).
75. Městský soud se předně seznámil s obsahem jednotlivých dodavatelských smluv.
76. Smlouva o dílo (objednatel žalobkyně, zhotovitel JAKA MB) ze dne 22. 12. 2015 – předmětem plnění je *„provést pro objednatele koordinační práce, zejména zajistí dostupnost volných ubytovacích kapacit, obsazenost na daných adresách, namátkově popřípadě na žádost kontroluje pořádek a dodržování domovního řádu, zajišťuje odečty spotřebovaných energií, zajišťuje svozy a odvozy do zaměstnání dle potřeb objednatele.“* Objednatel se zavazuje zaplatit za provedení této činnosti smluvní cenu dle přílohy čl. 1 této smlouvy.
77. Smlouva o spolupráci (objednatel žalobkyně, zhotovitel JAKA MB) ze dne 22. 12. 2015 – předmětem smlouvy je spolupráce smluvních stran na realizaci praní pracovního oblečení a jiných ochranných pomůcek a lůžkovin. Cena byla sjednána na základě počtu kusů za každý kalendářní měsíc.
78. Smlouva o spolupráci ze dne 22. 12. 2015 – předmětem smlouvy je spolupráce smluvních stran na realizaci obchodního zastoupení (objednatel žalobkyně, zhotovitel JAKA MB), přímého prodeje a prodeje v zastoupení včetně předváděcích akcí a zapůjčení vzorků. Cena je stanovena paušálně ve výši 30.000 Kč měsíčně.
79. Smlouva o spolupráci (objednatel žalobkyně, zhotovitel JAKA MB) ze dne 22. 12. 2015 – předmětem smlouvy je spolupráce smluvních stran na realizaci úklidů, úklidových služeb a služeb spojených s úklidem.
80. Smlouva o spolupráci ze dne 1. 4. 2016 – předmětem smlouvy je spolupráce smluvních stran na realizaci obchodního zastoupení (objednatel žalobkyně, zhotovitel JAKATE

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

TRADE), přímého prodeje a prodeje v zastoupení včetně předváděcích akcí a zapůjčení vzorků. Cena je stanovena paušálně ve výši 30.000 Kč měsíčně.

81. Smlouva o dílo (objednatel žalobkyně, zhotovitel JAKATE TRADE) ze dne 1. 4. 2016 – předmětem plnění je „*provést pro objednatele koordinační práce, zejména zajistí dostupnost volných ubytovacích kapacit, obsazenost na daných adresách, namátkově popřípadě na žádost kontroluje pořádek a dodržování domovního řádu, zajišťuje odečty spotřebovaných energií, zajišťuje svozy a odvozy do zaměstnání dle potřeb objednatele. Objednatel se zavazuje zaplatit za provedení této činnosti smluvní cenu dle přílohy čl. 1 této smlouvy*“.
82. Smlouva o spolupráci (objednatel žalobkyně, zhotovitel JAKATE TRADE) ze dne 1. 4. 2016 – předmětem smlouvy je spolupráce smluvních stran na realizaci praní pracovního oblečení a jiných ochranných pomůcek a lůžkovin. Cena byla sjednána na základě počtu kusů za každý kalendářní měsíc.
83. Smlouva o spolupráci (objednatel žalobkyně, zhotovitel JAKATE TRADE) ze dne 22. 12. 2015 – předmětem smlouvy je spolupráce smluvních stran na realizaci úklidů, úklidových služeb a služeb spojených s úklidem.
84. Žalobkyně napadá hodnocení obsahu smluv ze strany žalovaného, neboť ten podle jejího názoru nerozlišoval mezi smlouvami s oběma odběrateli a vyslovil závěry, které mu jako orgánu daňové správy nepřísluší.
85. Žalovaný v odstavci 29 napadeného rozhodnutí uvedl, že smlouvy žalobkyně s dodavateli JAKA MB a JAKATE TRADE byly naprosto shodné – s tímto názorem, jak je patrné z výše uvedeného se městský soud ztotožnil. Z toho vyplývá, že v další části proto hodnotil obsah smluv jednotně pro oba dodavatele. Žalovaný shrnul sjednaný předmět jednotlivých typů smluv mezi žalobkyní a oběma dodavateli. V souhrnu je hodnotil jako ryze formální s obecně vymezeným předmětem. Je pravdou, že uzavřel, že se jedná o vágně uzavřené závazkové tituly, které nenaplnňují skutečnou a vážnou vůli stran uzavřít vzájemný vztah práv a povinností, které by byly kontrolovatelné a případně vymahatelné. Žalovaný však nijak nezpochybnil platnost smluv. Jedná se o úvahu a hodnocení obsahu smluv a to v konfrontaci s deklarovaným předmětem plnění, přičemž žalovaný zjevně dospěl k závěru, že těmito smlouvami nebylo nijak konkrétně prokázáno, v čem měly spočívat dodávané služby žalobkyni, v jakém rozsahu a tomu odpovídajícímu způsobu úhrady. Tyto smlouvy hodnotil z hlediska důkazního jako neprůkazné k deklarovaným plněním.
86. Pokud pak bylo plnění smluv konáno neformálně, jak žalobkyně tvrdí, tím se jenom ona vystavovala riziku, že neunesse případně důkazní břemeno, jde to tedy k její tíži. Je totiž primárně odpovědností daňového subjektu, aby transakce mající vliv na výši daňově uznatelných výdajů prováděl zodpovědným způsobem tak, aby jejich uskutečnění mohl zpětně (v časovém období stanoveném zákonem) v případě jejich zpochybnění správcem daně spolehlivě prokázat; tomu však mimo jiné zcela neodpovídá pouhé ústní uzavírání smluv s deklarovanými dodavateli (srov. odst. 23 rozsudku ze dne 18. 6. 2021, č. j. 5 Afs 33/2020 – 36).
87. Městský soud poté shledal, že ze samotných daňových dokladů ke koordinačním službám od obou dodavatelů žalobkyně nelze dovodit, v čem tyto služby v tom kterém konkrétním případě spočívaly – doklady odkazují toliko na „*smlouvu*“ (text faktury zněl „*Fakturujeme Vám koordinační služby dle smlouvy pro oblast X: koordinace*“ nebo „*Fakturujeme Vám*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

koordinální služby dle smlouvy). Ze smluv o dílo mezi žalobkyní a dodavatelskými společnostmi nevyplývá, v čem tyto služby spočívaly, v jakém rozsahu, periodicitě byly nebo měly být poskytovány a jaký byl postup při jejich poskytování. Rovněž nebyl prokázán s tím související rozsah ubytování, pouze žalobkyně doložila adresy ubytovacích kapacit. Konkrétními podklady nebyl prokázán rozsah dopravy dodávaných zaměstnanců – i tato služba měla být součástí koordinálních služeb dle smluv o dílo žalobkyně s dodavatelskými společnostmi.

88. Ani z daňových dokladů k obchodnímu zastoupení od obou dodavatelů nelze podle názoru městského soudu konkrétně dovodit, v čem toto zastoupení spočívalo a v jakém rozsahu bylo vykonáno – doklady ve svém předmětu odkazují toliko na neurčitě uvedené „*obchodní zastoupení*“ v oblasti Liberec, Česká Lípa, Mladá Boleslav. Doklady odkazují na smlouvy o obchodním zastoupení, ale ani z nich nevyplývá, v čem tyto služby spočívaly, v jakém rozsahu, periodicitě byly či měly být poskytovány a jaký byl postup při jejich poskytování (např. provize atp.).
89. Rovněž z daňových dokladů u služeb podpora vedení společnosti od obou dodavatelů nelze dovodit, v čem tato služba spočívala a v jakém rozsahu byla vykonána v konkrétních daňových obdobích. Text předmětu dokladů zní „*fakturuje Vám podporu vedení společnosti*“. Doklady ani neodkazují na smlouvy o spolupráci s dodavatelskými společnostmi, nicméně ani z nich nevyplývá, v čem tyto služby spočívaly, v jakém rozsahu, periodicitě mají být poskytovány a jaký byl nebo měl být postup při jejich poskytování.
90. U služby úklidové a pomocné práce od obou dodavatelů nelze dovodit z daňových dokladů, v jakém rozsahu byly tyto služby poskytnuty. Doklady obecně uvádějí text: „*Fakturuje Vám provedené služby v HMG Praha – Čakovice - úklidové a pomocné práce v restauraci*“, popř. text „*fakturuje Vám pomocné práce*“. Ze smluv o spolupráci ze dne 22. 12. 2015 nevyplývá, v jakém rozsahu služby spočívaly, co bylo jejich předmětem, jaký byl postup při jejich poskytování.
91. U služby zajištění provozu od obou dodavatelů je uvedeno: „*Fakturuje Vám zajištění provozu ve všech provozovnách: služby Čakovice*.“ Co se týče rozsahu a předmětu plnění, ten je uveden obecně – zajištění provozu. Doklady neodkazují na konkrétní smlouvy. Není jasné tedy, v čem tyto služby spočívaly, v jakém rozsahu, v čem konkrétně měly být poskytovány a jaký měl být postup při jejich poskytování.
92. Služby praní byly v dokladech od obou dodavatelů uvedeny jako „*Fakturuje Vám praní Čakovice: praní Čakovice*“, v lednu a únoru 2016 i „*praní Zličín*“. Doklady sice neodkazují na smlouvy s dodavatelskými společnostmi. Nicméně ze smluv o spolupráci ze dne 22. 12. 2015 resp. 1. 4. 2016 vyplývá, že měly být služby poskytovány na základě těchto smluv. Ani z nich nevyplývá, v jakém rozsahu služby v konkrétním případě spočívaly a nelze z nich ani vyrozumět, jaký byl postup při poskytování těchto služeb.
93. Služby provedené práce – provozovna Kladno od společnosti JAKATE TRADE byly v dokladech uvedeny jako „*Fakturuje Vám provedené práce na provozovně Kladno: provedené práce*“. Doklady neodkazují na konkrétní smlouvy. Není jasné tedy, v čem tyto služby spočívaly, v jakém rozsahu, periodicitě mají být poskytovány a jaký postup při jejich poskytování.
94. Městský soud se především ztotožnil se správním orgánem, že ve všech doložených daňových dokladech absentuje v rozporu s § 29 odst. 1 písm. f) zákona o dani z přidané

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

hodnoty uvedení předmětu a rozsahu plnění. Daňové doklady tak nesplňují formální náležitosti již v té podobě, v níž byly vystaveny a ze strany žalobkyně předloženy správci daně.

95. Ztotožnil se poté se správcem daně i se žalovaným, že pouze na základě těchto dokladů a případně ve spojení s doloženými smlouvami pak rozsah a objasnění předmětu plnění ve všech případech není srozumitelný. Ani městskému soudu při seznámení se se smlouvami a doklady nevyplývá předmět či povaha a přesný rozsah poskytovaných služeb od dodavatelů. Městský soud se tedy ztotožnil s tím, že správci vznikly pochybnosti o předmětu plnění, neboť samotnými podklady v rámci zahájení kontroly rozhodně nebyla prokázána faktická realizace služeb, na které byly od dodavatelů vystaveny faktury. Pouze těmito doklady a ani ve spojení se smlouvami nebyla realizace poskytnutých služeb od dodavatelů věrohodně doložena a prokázána. Důkazní břemeno tak tížilo žalobkyni, aby ta svá tvrzení o dodání prací a služeb deklarovaných předloženými doklady prokázala jiným způsobem než pouze fakturami.
96. Žalobkyně dále v žalobě namítla, že orgány daňové správy nezohlednily, že žalobkyně za vystavené faktury zaplatila.
97. Správní spis obsahuje přehled úhrad v účetním deníku za období leden – září 2016 a záznamní povinnost za stejné období. Tyto podklady, které doložila žalobkyně, korespondují s doloženými daňovými doklady. Z nich vyplývá, že žalobkyně zaplatila značné částky oproti vystaveným daňovým dokladům.
98. I když žalobkyně takto prokázala úhrady daňových dokladů, nesvědčí to samo o sobě, že tyto plnění se fakticky uskutečnily v tom rozsahu, jak bylo deklarováno fakturami. Městský soud podotýká, že hlavní pochybnost správce daně spočívala v neurčitosti (nekonkrétnosti) předmětu a rozsahu plnění, které bylo deklarováno doloženými daňovými doklady. Městský soud se již výše ztotožnil s názorem správce daně i žalovaného, že tyto pochybnosti neodstranily ani neurčité smlouvy a žalobkyně fakticitu plnění nebyla schopná prokázat ani dalšími doloženými či navrženými důkazy (výpověďmi svědků, místními šetřeními).
99. K vyjasnění předmětu, rozsahu plnění a k tomu, že fakticky deklarované plnění bylo uskutečněno, tak nemohlo nijak přispět, pokud žalobkyně doložila, že za vystavené daňové doklady skutečně zaplatila.
100. Žalobkyně rovněž v doplnění žaloby ze dne 12. 2. 2021 namítla, že orgány daňové správy nesprávně hodnotily svědecké výpovědi J. a P. Především – byť to namítá žalovaný, nejedná se o opožděné skutečnosti a nepřípustné rozšíření žaloby o nové žalobní body.
101. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78, vyložil, že „*jestliže žalobní bod těmito požadavkům vyhovuje, je projednání způsobilý v té míře obecnosti, v níž je formulován, a případně - v mezích této formulace - v průběhu řízení dále doplněn*“. Oproti tomu v rozsudku ze dne 20. 12. 2017, č. j. 10 Afs 100/2017 – 91, na který poukazuje žalovaný, Nejvyšší správní soud hodnotil situaci, kdy k žalobnímu bodu již byla podražena konkrétní individualizovaná námitka a o později doplněné konkrétní námitce k tomuto bodu se žaloba ani náznakem nezmínila (bod 22 rozsudku).
102. Žalobkyně uplatnila v žalobě v nejobecnější podobě žalobní bod, v němž napadenému rozhodnutí bez konkretizace vytýká hodnocení skutkového stavu, to mj. z důvodu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

nevěrohodného a nekonkrétního hodnocení svědeckých výpovědí (ale také z důvodu neprovedení důkazů a vytýká hodnocení listinných důkazů). V pozdějším doplnění žaloby pak tuto námitku konkretizovala, když nesouhlasí s tím, jak tyto výpovědi daňové orgány hodnotily. Tyto námitky žalobkyně lze tak podle názoru městského soudu považovat za doplnění a konkretizace rámcově vymezeného žalobního bodu.

103. Svědek X - potvrdil poskytování služeb žalobkyni. Oproti správcem daně předloženým fakturám, které vystavila společnost JAKATE TRADE žalobkyni uvedl následující.
104. Ke koordinačním službám potvrdil poskytování ubytovacích služeb od ledna do března 2016 (JAKA MB), od dubna 2016 (JAKATE TRADE) v ubytovnách, v bytech v Čakovicích, v Mladé Boleslavi, v Kladně. Popsal průběh spolupráce – jednatel žalobkyně X jej oslovil, zajišťoval poté odvoz osob nejčastěji Ukrajinců na ubytování, lékařské prohlídky, pracoviště. Obecně popsal průběh této služby – dodávání pracovníků na provozy i zajišťování ubytování, svozy prováděl sám svědek nebo brigádník. K absenci příloh č. 1 (cena) a 2 (provozy) u Smlouvy o dílo uvedl jen obecně, že byla stanovena cena za vzdálenost a že v příloze 2 byly vypsány provozy. S tím, že pokud přílohy, podklady k fakturaci, výkazy /v diáři/ najde, dodá je (nestalo se tak). Objednávky probíhaly telefonicky, nájemní smlouvy na ubytování nebyly sepsány. Součástí úhrad za tuto službu byla i cena za ubytování zaměstnanců žalobkyně.
105. K obchodnímu zastoupení uvedl, že předváděl nářadí Technobur a společnostni UNIWARM, za prodaný kus obdržel provize a fixní částku, zboží mohlo být dle svědka skladováno v Praze 8, Ďáblicích. Zastoupení prováděl svědek sám, výkazy nemá.
106. Ke službě podpora vedení společnosti uvedl, že to obsahovalo certifikaci kvality ISO 9001, doporučení vhodného informačního systému, vyřešení přístupů, hesel, náročnosti na danou hardwarovou techniku a vzdáleným přístupům. Cena byla dle svědka stanovena na základě skutečně vynaložených výdajů – ty spočívaly ve výdajích, které prefakturovali jiné osoby dodavatelům (např. korporace Darilis a další) – za společnost JAKATE TRADE svědek nebyl účetnictví doložit, neměl k němu přístup, za společnost JAKA MB slíbil doložit do dvou týdnů (nestalo se tak, pozn. městského soudu). Podkladem pro fakturaci byl fyzicky vynaložený čas spojený s dalšími náklady. Fyzický výkaz svědek neměl, měl výkaz, kde byl zaznamenán jeho strávený čas a čas s IT techniky. Uvedl, že některé ani neviděl, výstupy poslali elektronicky. Výstupy nemohl doložit, přišel o počítač. Výběr informačního systému se nakonec nedostal do konce z důvodu zásahu finanční správy v souvislosti s JAKA MB.
107. Pomocné práce spočívaly v zajištění úklidu prostřednictvím svých dodavatelů, např. pro odběratele Hypermarket Globus v době překlenutí nedostatku vlastních pracovníků žalobkyně. Cena byla stanovena na základě odpracovaných hodin a nákladů spojených s dopravou. Nemohl však výkazy doložit, nebyl jednatelem společnosti JAKATE, neměl přístup k účetnictví. Činnosti zajišťoval prostřednictvím subdodávek přes společnost Darilis.
108. Služba „provoz Čakovice“ a „práce na provozovně Kladno“ znamenalo zajištění pracovníků včas do provozu. V provozu Kladno šlo dle výpovědi svědka o zajištění týchž služeb jako u Globusu – šlo o zajištění pracovníků v Kovošrotu. Dodavatelé měli dle svědka na začátku roku 4 zaměstnance a 5 brigádníků (JAKA MB) a JAKATE z nich převzala jednoho zaměstnance a 2 brigádníky. Cena byla stanovena jako součin hodinové

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

sazby a hodin, k tomu doprava na místo. Činnost vykonávali subdodavatelé Darilis a další. Podklady nedisponoval.

109. Služba praní spočívala v zajištění praní špinavého povlečení z ubytoven prostřednictvím společnosti Darilis. Cena byla stanovena přefakturací od subdodavatele s přírážkou 1 – 5%, k dokladům svědek neměl přístup.
110. Ke službám, které poskytovala žalobkyni JAKA MB, uvedl svědek totožné, co uvedl ke službám a fakturám od společnosti JAKATE; týkalo se to obchodního zastoupení, koordinačních služeb, podpory vedení společnosti, úklidových a pomocných prací, praní (svědek přislíbil doložit množství prádla, to však nedoložil), zajištění provozu.
111. Svědek X vypovídal v postavení osoby ředitele, společníka dodavatelské společnosti Darilis. Uvedl, že tato společnost se od ledna do září 2016 zabývala prodejem dlaždic a lišt. Jiné služby společností JAKATE TRADE a JAKA MB nedodávala. Krom toho na zavolání prováděla společnost pouze umývání podlah v Kauflandu v Mladé Boleslavi, jinak na zavolání. Cena nebyla fakturovaná, peníze byly vypláceny na dohodu na ruku. Jiné služby společnost neposkytovala.
112. Vzhledem k předmětu projednávané věci měla výpovědní hodnotu svědecká výpověď T. J. Ten takto objasnil, v čem přesně spočíval předmět jednotlivých smluv u obou dodavatelských společností a tím i osvětlil předmět faktur daňových dokladů. Jak z rekapitulace svědecké výpovědi vyplývá, svědek nebyl schopen správci daně předložit byť jediný výkaz za poskytnuté služby. Sám jimi nedisponoval, pokud tvrdil, že nedisponuje přístupem k účetnictví, zde městský soud poukazuje na to, že správce daně vyzval dne 28. 3. 2019 pod č. j. 570705/18/2914-60562-712349 a č. j. 570626/18/2914-60562-712349 obě dodavatelské společnosti k předložení podkladů k jednotlivým službám, které společnosti poskytly žalobkyni -tak se však nestalo, dodavatelské společnosti na žádost správce daně nereagovaly.
113. Výslech X tak přispěl sice k objasnění základních principů spolupráce žalobkyně a dodavatelských společností (tj. předmět spolupráce). Nebyl však s to objasnit stěžejní skutečnost – předmět jednotlivých daňových dokladů a rozsah poskytnutých plnění v těchto případech. Výslech svědka Y byl pro věc zcela bezpředmětný, neboť z něj vůbec nevyplývaly rozhodné skutečnosti pro věc. To, že jej k výsledku předvedla policie, neboť se na předvolání k výsledku nedostavil, na věci nic nemění. Ani městskému soudu není z námitky žalobkyně zřejmé, proč by měl tento svědek snad o věci vypovídat jinak, pokud by se k výsledku dostavil dobrovolně.
114. Dále žalobkyně namítla, že správce daně nesprávně neprovedl další navrhované důkazy – místní šetření na ubytovnách a ve skladu v Praze 8 - Ďáblicích, výsledky navržených svědků.
115. Také v tomto případě žalobkyně již v žalobě v nejobecnější podobě k žalobnímu bodu nesprávného zjištění skutkového stavu namítla alespoň tolik, že „provedení některých navržených důkazů bylo odmítnuto“. Toho, že žalobkyně namítla již v žalobě žalobní bod nesprávného zjištění skutkového stavu z důvodu neprovedení některých navrhovaných důkazů, si je navíc vědom (dle svého vyjádření) i žalovaný. Později konkretizované námitky žalobkyně, které důkazy byly podle jejího názoru nesprávně odmítnuty, lze tak podle názoru městského soudu považovat za doplnění tohoto již rámcově vymezeného žalobního bodu.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

116. Žalobkyně důkaz místním šetřením navrhla k prokázání odpočtu z plnění ze služeb obchodní zastoupení, koordinační služby (dodavatelé JAKATE TRADE, JAKA MB) a podpora vedení společnosti (dodavatel JAKA MB).
117. Ke službě „obchodní zastoupení“ – žalobkyně navrhla provedení místního šetření ve skladu v Praze 8 – Ďáblicích, kde se nachází předmětné neprodané a nakoupené zboží (v letech 2014 - 2015) žalobkyně (vrtačky, pily). Správce daně dle zprávy o daňové kontrole tento důkaz neprovedl s tím, že předmětem fakturace byla měsíční paušální částka, nezahrnovala žádnou provizi, v kontrolovaném období nebylo dle svědka prodáno žádné zboží.
118. Městský soud shledal, že místním šetřením dle tvrzení žalobkyně by bylo prokázáno nanejvýše uskladnění zboží žalobkyně v předmětném skladu. O rozsahu vykonané činnosti pro žalobkyni – tj. obchodního zastoupení společnostmi JAKATE TRADE a JAKA MB, za něž tyto společnosti vystavily v předmětných obdobích faktury, by to však nemohlo mít vypovídající a tím ani důkazní hodnotu. Městský soud se tedy ztotožnil se správcem daně, že tento důkaz byl pro projednávanou věc nadbytečný.
119. Ke službě „koordinační služby“ – na adresách, které žalobkyně doložila (města: Mladá Boleslav, Kladno, Praha 9 – Čakovice), měly být volné ubytovací kapacity pro zaměstnance žalobkyně. Tyto adresy žalobkyně uvedla v podání ze dne 25. 8. 2017 a znovu dne 10. 9. 2017. Žalobkyně byla následně výzvou ze dne 6. 12. 2017, č. j. 1772315/17/2914-60562-701780 vyzvána k prokázání, že bylo na uvedených adresách faktické ubytování zaměstnanců, zajištění odpočtu spotřebovaných energií, zajištění svozu a odvozu zaměstnanců dle potřeb objednavatele. Byla vyzvána k předložení seznamů ubytovaných, výše spotřeby energií a vody, odečtené na ubytovacích zařízeních včetně identifikace osoby, která seznamy vyhotovila, k doložení termínů ubytování zaměstnanců, mzdových listů zaměstnanců za konkrétní měsíce, ve kterých byli ubytováni.
120. Městský soud v první řadě konstatuje, že dle předmětu smluv o dílo se zhotoviteli JAKATA TRADE a JAKA MB a dle faktur k těmto službám byly uvedeny oblasti poskytování služeb žalobkyni „Liberec, Brno K. Vary, Plzeň, České Budějovice, Zlín“. Nicméně tyto ubytovací kapacity byly v oblasti „Mladá Boleslav, Praha 9 – Čakovice, Kladno“. Již z těchto skutečností neplyne přímá souvislost ubytovacích kapacit s poskytnutými službami, pochybnosti správce daně byly tedy na místě. Dále, pokud žalobkyně tvrdila, že na těchto adresách byli ubytováni její zaměstnanci, měla ona sama disponovat podklady o tom, že tam tito zaměstnanci byli ubytováni. Konečně součástí koordinačních služeb bylo daleko širšího spektra činností, které dodavatelské společnosti měly pro žalobkyni jako objednatele vykonat. Nešlo tedy jen o to, aby žalobkyně prokázala ubytování na těchto místech. Šlo o prokázání faktického plnění předmětu smluv a vystavených daňových dokladů obecně na „koordinační služby“, jež zahrnovaly dle smluv „ubytování, namátkové kontroly pořádku, odpočty energií, svozy, odvozy do zaměstnání“.
121. Místní šetření v ubytovacích kapacitách by tedy prokázalo nanejvýše část plnění „koordinačních služeb“, aniž by však žalobkyně současně prokázala, v jakém rozsahu v tom kterém případě jí byla tato část služby poskytnuta. Navíc tento důkaz vzhledem k odlišnému místnímu zaměření ani nenabízel zjevnou přímou souvislost s fakturovaným plněním. Relevanci důkazního návrhu žalobkyně proto podle názoru městského soudu správce daně věrohodně zpochybnil ve výzvě ze dne 6. 12. 2017, č. j. 1772315/17/2914-60562-701780. Na tuto výzvu žalobkyně nijak nereagovala. Tyto skutečnosti zůstaly ze

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

strany žalobkyně neobjasněny, nevysvětleny a neprokázány. Městský soud se ztotožnil se žalovaným i se správcem daně, že neprovedení místního šetření na navrhovaných ubytovacích kapacitách není vadou, která by měla za následek nesprávně zjištěný skutkový stav.

122. Pokud jde o navrhovaný důkaz místním šetřením u služby podpory vedení společnosti
123. Pokud jde o namítané neprovedené výsledky svědků, žalobkyně v reakci na výzvu k prokázání skutečností č. j. 1392933/17/2914-60562-701780, navrhla k prokázání odpočtů u služeb v řízení výsledky následujících svědků: X – jednatele dodavatelských společností v rozhodném období, Y – jednatele žalobkyně, MM – externí účetní, AP, JV, PH.
124. Výsledky X a AP správce daně provedl. Výsledek jednatele žalobkyně X správce daně neprovedl z toho důvodu, že se jedná o jednatele, jehož tvrzení může uplatnit žalobkyně jako své vyjádření ve věci. S tímto postupem se městský soud ztotožnil – žalobkyně učinila v řízení řadu podání, v nichž učinila důkazní návrhy či reagovala na výzvy správce daně a dokonce byla vyzvána k prokázání rozhodných skutečností. Nic nebránilo tomu, aby k vyzývaným skutečnostem uvedla své stanovisko. Městský soud se proto ztotožnil se správcem daně, že nebylo nutno proto vyslyšet jako svědka podle § 96 odst. 1 daňového řádu jednatele žalobkyně, tj. žalobkyni, za niž jednatel jedná dle § 24 odst. 2 daňového řádu (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2017, č. j. 6 Afs 237/2017 – 23).
125. Je nesporné, že žalobkyně následně netrvala na výsledku PH a MM.
126. Správce daně rovněž neprovedl výsledky svědka JV, který se měl týkat služby „obchodní zastoupení“ - k potvrzení nebo vyvrácení tvrzení o nabídce a prodeji zboží společnosti Technobur na obrábění kovů a společnosti UNIWARM – podlahové a nástěnné topení. Zde konstatoval, že se mělo jednat o prokázání fakticity plnění se společnostmi JAKA MB a JAKATE TRADE, avšak výsledek jednatele korporace VOKIROSS s.r.o. nemohl k tomuto nijak přispět, svědek mohl potvrdit nejvýše nabídku zboží společnosti Technobur a UNIWARM, nikoliv však paušální částku dle smluv žalobkyně a jejich dodavatelů.
127. Městský soud konstatuje, že předmětem obou smluv o obchodním zastoupení bylo obchodní zastoupení, které měly dodávat společnosti JAKATE TRADE a JAKA MB žalobkyni, přičemž dodavatelské společnosti za toto obchodní zastoupení vystavily několik faktur v oblasti „Liberec, Mladá Boleslav, Česká Lípa“ (6 od společnosti JAKATE TRADE a 2 za JAKA MB). Žalobkyně v důkazním návrhu ze dne 15. 3. 2018 uvedla, že předmětem výsledku „*k potvrzení či vyvrácení našeho tvrzení o nabídce a prodeji zboží společnosti Technobur na obrábění kovů (frézy, speciální vrtáky, kotouče do pil, elektrické kotoučové pily, drážkovače apod.) a společnosti UNIWARM – podlahové topení*“. Ovšem z tohoto návrhu nevyplývá přímá souvislost s tím, kdy a v jakém rozsahu tuto činnost pro žalobkyni dle smluv měly v konkrétních případech a v uvedených oblastech (JV jednal za společnost se sídlem dle obchodního rejstříku od roku 2012 v Praze pozn. městského soudu), za něž byly vystaveny daňové doklady, činit právě její dodavatelské společnosti. Městský soud je tedy taktéž toho názoru, že tento výsledek nebyl pro projednávanou věc rozhodný. Jeho neprovedení není tedy zásadní vadou, která by měla za následek nesprávně zjištěný skutkový stav.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

128. Správce daně neprovedl výsledky JJ a MV, jednatele RIMINI s.r.o. Žalobkyně tyto výsledky navrhla 16. 3. 2018. Uvedla k nim, že by jimi mělo být prokázáno poskytování ubytovacích kapacit ve prospěch dodavatelských společností či přímo žalobkyně. Jak již bylo konstatováno výše, poskytování ubytovacích kapacit pro žalobkyni byla jen jedna z činností zahrnutých do předmětu smluv o spolupráci na poskytování koordinačních služeb, přičemž vystavené daňové doklady zněly na poskytování „koordinačních služeb“ v předemných obdobích jako celku. Těmito výsledky by podle názoru městského soudu nebyly prokázány skutečnosti poskytování koordinačních služeb v takovém rozsahu, jak byla žalobkyně již vyzvána dne 6. 12. 2017, č. j. 1772315/17/2914-60562-701780 (zahrnující kromě ubytování rovněž další činnosti viz výše). Ani neprovedení těchto výsledků není tedy dle názoru městského zásadní vadou, která by měla za následek nesprávně zjištěný skutkový stav.
129. Žalobkyně vznesla rovněž námitky vůči tomu, že správce daně i žalovaný poukázali na to, že dodavatelské společnosti sídlí na tzv. virtuální (hromadné) adrese, a že nezveřejňují účetní závěrku.
130. Judikatura již opakovaně přisvědčila tomu, že z těchto skutečností nevyplývají samy o sobě o těchto společnostech zásadní závěry. Nejvyšší správní soud uvedl, že právní úprava nezapovídá, aby několik obchodních společností bylo provázáno týž společníkem či jednatelem, jakož ani zakládání společností se sídly na hromadných adresách apod. (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2020, č. j. 7 Afs 137/2020 – 21).
131. V jiném rozsudku však Nejvyšší správní soud rovněž konstatoval, že další okolnosti (včetně krátké historie společnosti ve spojení s jejím virtuálním sídlem na adrese, kde v té době mělo registrováno sídlo přes 90 dalších společností) představují dílčí indicie, které se sice samy o sobě nemusejí jevit jako nezákonné, avšak ve svém souhrnu vytvořily řetězec na sebe navazujících nepřímých důkazů (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2019, sp. zn. 6 Afs 61/2019). Případně taktéž shledal, že absence internetových stránek a virtuální sídla společností lze označit nejvýše za podpůrné indicie (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2021, č. j. 1 Afs 444/2020 – 64).
132. Městský soud je v souladu s výše uvedenou judikaturou toho názoru, že jak sídlo na virtuální (hromadné) adrese, tak i nezveřejňování účetních závěrek jsou způsobilé dílčí indicie toliko vzbudit pochybnost o serióznosti dané korporace. Konkrétní okolnosti deklarovaných obchodů však musí vyplývat dostatečně přesvědčivě i z jiných důkazů. V případě žalobkyně pak správce daně ve zprávě o daňové kontrole uvedl, že jak sídla na virtuální adrese, tak nezveřejňování účetních závěrek (u JAKATE TRADE naposledy v roce 2015, u JAKA MB v roce 2010) toliko nesvědčí o důvěryhodnosti dodavatelských společností. Jednalo se tedy o indicie, které svědčily pochybnostem správce daně o reálnosti deklarovaného plnění vůči žalobkyni. Taktéž žalovaný v napadeném rozhodnutí tyto skutečnosti hodnotil jen jako podpůrné skutečnosti, aniž by z nich vyvozoval zásadní závěry o dodavatelích žalobkyně. Orgány daňové správy v průběhu řízení hodnotily jiné důkazní prostředky – listinné důkazy - faktury, smlouvy, svědecké výpovědi – a z nich vyvozovaly závěry rozhodné pro projednávanou věc. Otázka sídel či účetních závěrek dodavatelských společností pro prokázání nároku na odpočet neměla žádný zásadní význam.
133. Ani tato námitka není důvodná.

134. Žalobkyně rovněž namítla, že bylo obtížné prokázat všechna dílčí plnění, šlo o neformální spolupráci.
135. Již bylo výše uvedeno, že žalobkyně prokazovala nárok na odpočet z poskytnutých služeb fakturami od svých dodavatelů, které měla k dispozici. Předměty faktur, které žalobkyně daňové správě předložila, jsou neurčité (tím spíše ve spojení s předmětem doložených smluv), žalobkyně přesto za ně zaplatila vysoké částky (v řádech milionů Kč). Byť lze do určité míry přisvědčit tomu, že mezi žalobkyní a jejími dodavateli mohla spolupráce probíhat i na určité neformální bázi, není vzhledem k objemu fakturovaných služeb po dobu jednoho roku věrohodné, že by tak činila žalobkyně vždy a ve všech případech. Vždyť kromě smluv a faktur, kterými disponovala, žalobkyně navrhla jen svědecké výslechy a důkazy k dílčím aspektům spolupráce se svými dodavateli (k potvrzení pronájmu ubytovacích kapacit, evidence vozidel v držení žalobkyně, k prokázání nabídek zboží v rámci obchodního zastoupení aj.), které však k předmětu věci, v níž jde o přezkoumání a hodnocení rozsahu poskytnutých služeb, nebyly stěžejní. Ze všech případů poskytování služeb pak žalobkyně vlastními prostředky doložit ani jediný výkaz činnosti, kterou pro ni vykonaly její dodavatelské společnosti. V takové situaci argument o neformálnosti a o nemožnosti prokázat všechna dílčí plnění není věrohodný a neobstojí.
136. Žalobkyně v doplnění žaloby dne 12. 2. 2021 ve své argumentaci poukázala rovněž na usnesení Soudního dvora EU ze dne 3. 9. 2020, ve věci C-610/19, Vikingo Fővállalkozó Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága. Městský soud konstatuje, že věc C-610/19 se vztahovala k předběžné otázce ohledně přiznání nároku na odpočet daně společnosti za situace, kdy existence přijatého plnění nebyla zpochybněna (bod 63 rozsudku SDEU ve věci C-610/19). V nyní projednávané věci je však zpochybňováno, zda vůbec žalobkyně skutečně v deklarovaném rozsahu sporná plnění přijala. Tuto skutečnost žalobkyně v průběhu řízení neprokázala, na rozdíl od odkazované věci vedené u SDEU. Soud tak má ve shodě s názorem žalovaného za to, že žalobkyní odkazovaná judikatura SDEU není pro danou věc přílehlavá, jelikož skutkový základ nyní projednávané věci je zcela odlišný (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2021, č. j. 4 Afs 402/2020 - 63, nebo ze dne 9. 8. 2021, č. j. 6 Afs 235/2020 - 76, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2021, č. j. 11 Af 36/2020 - 53).
137. Žalobkyně k doplnění žaloby dne 12. 2. 2021 a 8. 3. 2021 městskému soudu doložila faktury, které v jednotlivých obdobích roku 2016 vystavila společností Globus ČR, k.s., Kovošrot Group CZ, ROOTVIN, spol. s r.o., Friga spol. s r.o., Z O K – systém s.r.o., Bohemia Praha s.r.o., linemart s.r.o., Martin Otto, Sběrné Suroviny a.s. za poskytnuté práce (např. přidělení zaměstnanců, pomocné práce, demontáže). Namítla, že žalovaný (správce daně) nesprávně neprovedli tento důkaz v daňovém řízení, přestože jej žalobkyně navrhla v daňovém řízení.
138. Nicméně ani nově dokládané skutečnosti pro věc nejsou rozhodující. Správce daně ve zprávě o daňové kontrole a později i žalovaný nespoujají poskytování služeb žalobkyně ve prospěch těchto společností (zejména společnosti Globus - str. 15 zprávy o daňové kontrole ze dne 20. 3. 2019, 406125/19/2914-60563-701780 a bod 45 napadeného rozhodnutí).
139. Ve věci je sporná otázka rozsahu a předmětu služeb, které žalobkyni poskytly společnosti JAKA MB a JAKATE TRADE, přičemž ani z doložených důkazů nijak nevyplývá, že by žalobkyně přímo na tyto dodávky služeb navázala a „přeproдалa“ služby přímo od dodavatelských společností svým odběratelským společnostem. Své tvrzení o dodávkách

svým odběratelským společenstvem žalobkyně v daňové kontrole nijak nedoložila (např. ve formě pokladů, kolik identifikovaných pracovníků dodaly společnosti, že je dodala svým odběratelům, v jakých dnech atp.). Ani tímto následným „dovysvětlením“- prostým doložením faktur před městským soudem - by tak žalobkyně nijak nezpochybnila závěry orgánů daňové správy.

VI. Závěr a náklady řízení

140. Městský soud neshledal, že by žalobkyně v daňové kontrole věrohodně prokázala předmět a jeho rozsah poskytnutých služeb. Nebyla tak splněna podmínka pro uznání odpočtu na dani z přidané hodnoty podle § 72 a § 73 zákona o dani z přidané hodnoty. Procesní vadu v řízení ani před správcem daně ani před žalovaným poté neshledal.
141. Na základě všech shora uvedených skutečností se městský soud se žádnou žalobní námitkou neztotožnil, žalobu neshledal důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
142. O nákladech řízení rozhodl městský soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl v řízení procesní úspěch, městský soud mu však náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť neshledal, že mu vznikly účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. prosince 2021

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.